

Den følgende Sag var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Snekastning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1163; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2681).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sagen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds har Ordet.

Hauch: Som Tingets ærede Medlemmer vil kunne se af den omdelte Betænkning, har Udvalgets Forhandlinger ikke ført til en egentlig Tilendebrielse af Behandlingen af de Spørgsmaal, som har været fremme. Under Hensyn hertil skal jeg paa min Gruppens Vegne stille Krav om, at Forretningsordenens Frister overholdes, og at Sagen tages af Dagsordenen. Man vil maaske sige, at det er en noget usædvanlig Fremgangsmaade at anvende i det høje Landsting, selv om den tidligere har været anvendt adskillige Gange. Det er rigtigt, at det er en usædvanlig Fremgangsmaade, men den Betænkning, som her foreligger, bærer ogsaa i usædvanlig Grad Præg af, at man ikke er naaet til Ende med Behandlingen af Sagen.

Jeg kan paa min Gruppens Vegne tilsige vor Vilje til Medvirken til Gennemførelse af Lovforslaget; i Hovedtrækkene paa Grundlag af den Betænkning, der foreligger fra Kommissionen, men vi vil gerne bede om, at man giver os den fornødne Tid til at faa Sagen behandlet paa en saadan Maade, at dens Gennemførelse ikke giver Anledning til Overraskelser.

Jeg maatte maaske til allersidst tilføje, at der næppe er nogen overhængende Fare for, at der skal indtræffe en Situation, i hvilken man kommer til at mangle Loven og de Foranstaltninger, der skal foretages i Henhold til den; thi der er jo ikke nogen overvejende Sandsynlighed for, at der fra nu af til Oktober vil indtræffe et Vejr, som kan gøre Anvendelsen af Loven særlig paa-krævet. Derfor vil jeg henstille til Regeringen og Flertalspartierne, at vi faar Lejlighed til paa en, om jeg saa maa sige ordentlig Maade at gøre Lovforslaget færdigt.

Lange: Hvis der i Anledning af de Udtalelser, der nu er fremsat, skal foregaa en Afstemning, ønsker mit Parti ikke at

blande sig i den Afgørelse, der skal træffes. Jeg vil derfor anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme.

Formanden: Der er altsaa gjort Indsigelse mod Sagens Behandling i dette Møde. Jeg vil nu lade foretage Afstemning om dette Spørgsmaal.

Ved Afstemningen *vedtoges* det med 36 Stemmer mod 20 at give Samtykke til Sagens Behandling.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Hansen): Som det fremgaar af Betænkningen, indstiller et Flertal bestaaende af Radikale, Socialdemokrater og Konservative Forslaget til Vedtagelse, medens et Mindretal, Venstre, gaar imod. Paa Flertallets Vegne skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

K. Pedersen: Som det fremgaar af Betænkningen, maa Mindretallet udtale sin dybeste Beklagelse af, at Regeringspartierne ikke har vist os det ringeste Hensyn og ikke i mindste Maade har vist Forhandlingsvilje for om muligt at naa til en enig Indstilling fra Udvalget. En Begæring, som vi fremsatte om ganske enkelte Oplysninger til Belysning af Dækningsmulighederne i Henhold til Bestemmelserne i § 19, 1ste Stykke, blev blankt afvist, uden at vi i det hele taget kunde komme til nogen nærmere Drøftelse. Under disse Arbejdsvilkår har man ikke engang levnet Mindretallet den fornødne Tid til at udarbejde det af os fremsatte Tilbud i Ændringsforslags Form. Vi maa saaledes afstaa fra at stille Ændringsforslag. Det er saglig set et uheldigt Jageri ved Behandlingen af en saa vigtig Sag som dette Lovforslag.

Naar Lovforslaget nu ophøjes til Lov, hvad vil det saa komme til at betyde? For det første det ganske enkle, at Skatteyderne og navnlig Ejerne af faste Ejendomme vil komme til at betale hele Gildet, i alt Fald det første eller de første Aar.

Da jeg ved Lovforslagets første Behandling omtalte, at Halvdelen af Udgifterne til det lejede Mandskab i Henhold til § 19, Stk. 1, skulde tages forlods af Motorpengene, mente jeg, at der i alt Fald var nogen Sandsynlighed for, at den Maksimumsgrænse paa 50,6 Mill. Kr., som vi har ved den almindelige Fordeling, kun i ganske enkelte Tilfælde ikke vilde blive naaet, men nu har den højtærede Minister i Udvalget er-